

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De forma exemplaris substionis. Rub. xlviiii

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115460)

Prima pars florum.

Substitutiō cuiuslibet sua institutio ad ppo
tutō vul
garz ad
qd fuit
inuēta r

tionis cuiuslibet sua institutio ad ppo
tutō vul
garz ad
qd fuit
inuēta r
neq. Vulgaris substitutio ad hoc
res istur v nolit v nō possit he
reditatē adire ali? sit heres: et in
hoc differt a ceteris: qz p hāc testa
to: sibi puidet si istur? nō adeat
p ceteras nō ēt si istur? adeat: s3
sub adiecta cōditōe decedat. Est
ergo vulgaris expssa talis forma
p. filiū suū vel fratrem vel amicum
sibi heredē instituit. et si ipse. p.
nō erit heres. vel sic r si ipse. p.
nolit: v nō possit eē heres. A. sit
heres. vel. A. ei substituit. Et pos
set viteri? pcedere dicēs. et si A.
nō sit heres. B. sit heres: r si. B. n̄
sit. Y. sit. zc. r sic p multos qd? he
redū. Itē multz heredib? istur?
possit cuiuslibz suū substitutū dare
Et no. hic q? sit istur? cui sit vul
garz expssa erat filiū s3 a. r pupill?
tūc ex ipa vulgari p surgit ēt pupil
larz et vtriusqz ibi resultat effect?
¶ Additio. l. q. uis. C. d. ipube. et
aliis sub. et. l. iā hoc. ff. eo. B. mu.

¶ Si aut substitut? nō sit fili? v?
si fili? quidē sit / s3 nō pupill?. aut
si fili? r pupill? sit: sed nō in prāte
tuuc est sola vulgaris.

¶ Additio. Ad hoc ei vt pupilla
r valeat mltā requirūt vt dictū
est. s. in ru. de pupillari substi. in
principio. Gerardus mulert.

¶ Tacita vulgaris sit duob? he
redib? institutis hoc modo. Pa. r
pe. ei? filios vel fratres. vel con
sanguineos sibi heredes istur:
r eos inuicē substituit: qsi dicat si
vn? nō sit heres: al? sit heres iso
lidū. Et attēde q? si in istis duob?
institutis hec oīa simul pcurrunt
scz q? ābo essent filij r ābo pupilli
et ambo in prāte pns talis substō
dicef breuiloqua. S3 si aliqd coz
desit tūc erit solūmodo vulgarz.

¶ De formis pupilla
ris substōis. Ru. xlvii.

Dupillar is ex
pssa si p institutionē
hoc mō. An. filiū v
nepotē suū sibi here
dē instituit: r si ipse ei
heres erit: r i pupillari etate v l i
tra. r. anū sue etatz decesserit. p.
sit heres. vel. p. ei substituit. Et
no. q? sub p dicta pupillari expssa
ptinet: tacita vulgari: r iō siue ipse
pupill? sit heres r i pupillari eta
te decedat: siue he nō sit: ille istur:
v? vocabif iure directo licz ex pu
pillari vocef ad vtrāqz hereditatē
. s. pns r filij. s3 ex vulgari tm ad
hereditatē pns. Itē no. q? iste ābe
substōnes. s. pupillari r vulgarz si
eri possēt siml r semel expssis p d?
hoc mō. Y. filiū ei? heredē sibi isti
tuit: r si ipse ei heres nō erit: vel si
heres erit et in pupillari etate de
cesserit. p. sit heres. vt isti. de pu
pil. sub. i. pn. De tacita s3o pupilla
ri meli? exēplū nō habem? q? illd
qd? surgit ex expssa vulgarari: qz qñ
sit sola vulgarz filiofa. pupillo i il
la vulgari includif tacita pupilla
r3 lz ēt lex alia exēpla ponat vt qf
qs in hī heres herit sit heres filio
meo: r qdā alia q? nunqz ad man?
occurrere nris tpb? visa sūt. Et
si testator filijs posthumis istur?
pupillare substōne fecerit: ita vī
ces i substōe pmissa Et si aliqz de
toz filioz suoz posthumoz ei he
res erit: r i pupillari etate decesse
rit tal sit heres v? talē substituit

¶ De forma exēplaris
substōis. Ru. xlviii.

Drens habens si
lium vel nepotem furio
sum vel mente captum
qui pupillare tēpus excessit insti
tutionem vel substitutionem in eisa
ciat hoc modo. p. filij eius fur
iosum vel mente captum sibi he
des instituit. sed si ipse decesserit

furiosus vel mēte cap^o Jo. eius filius v^l talis et^o frater / vel talis alius sit heres vel talē eius filius v^l fratrē heredē instituit. de hac substitutione an et q^uliter pcedat dictum est. s. in rubrica de ex^{em}plari substitutione.

**De formis cōpēdio-
se substitutionis z fidei-
comissarie. Rubri. xlii.**

Matribus iā exēplificat^o substitutionibus nō interest utrum dicat^o ille sit heres vel illū substituo / q^u min^o remaneat directe. In hac autē cōpēdiofa substitutione op^o ē q^u ipa si at solū filiofa. pupillo: z cū isto ad uerbo quicūq^{ue} v^l fili: z solū p verba directa scz ille sit heres z nō p obliq^{ue} scz illū substituo: z q^u nō ponat^o i ea clā sine liberz. sicut igit^{ur} hoc mō. p. filiū suū sibi heredē instituit. z si dicit^o ei^o filius decesserit quicūq^{ue}. M. sit heres Et nō q^u talis substituto hz ius z naturā et effectus pupillaris substitutionis. Verūtā mē tres sūt forme q^u lice^{nt} sūtitudines eū cōpēdiofa videant^{ur} habere: attā mē modica s^u bōz^u mutatiōe vel adiectione / substitutionē nē fideicomissariā reddūt. z ideo fieri pnt cuiusq^{ue} heredū vel cui libet heredi. Quārū vna talis est. p. sibi heredē instituit. et si dicit^o p. quicūq^{ue} decesserit sine liberis Ja. sit heres. Scda talis ē. z si dicit^o p. quādoquē decesserit sine liberz Ja. substituit. Tertia talis est q^u si dicit^o p. decesserit quicūq^{ue} Ja. substituit. Et nota q^u hz hoc tertio exēplo non ponat^o illa clausula sine liberz: attā mē si instituit^o erat fil^{ius} testatoris. tacite subitelligitur. sed in extraneo aliter est. **Ad ditio.** Et i. l. g^{ra} l^{it} s. cū autē. C. de isti. z substi. sub cōdi. z di

ctū est. s. in rubrica de cōpēdiofa substitutione. Be. mu.

Itē nota q^u oēs iste substitutiones in quibz fideicomissarie sūt: z ius atq^{ue} naturā fideicomissi habent.

Ad ditō. Hoc ver^o m^o q^usdā alij tñ alit^{er} dicit^o vt notauit plene. s. in d. rubrica de cōpēdiofa substi. vbi vide late de hoc. Be. mu.

Et si et q^urtū exēplū ex q^u duplex substitutio p^{ro}urgit. s. pupillaris z fideicomissaria / et p^{ro}ca fieri nō p^ot nisi filiofa. h^o mō. Ja. filiū suū sibi heredē instituit: et si dicit^o Ja. decesserit i pupillari etate v^l postea quicūq^{ue} sine liberz substituit ei pupillari z vulgarit^{er} z p^{ro} fideicō p^{ro}hilippū frēz ei^o vel talē aliū. z esto mēoz q^u talis substō valde vtilis z assueta est i filio pupillo cui pater substituere vult in pupillari etate et etiam postea.

**De forma breuiloq^{ue}
seu reciproce substōis.
Rubrica. l.**

D hoc vt substitutio dicatur breuiloq^{ue} hec oīa p^{ro}igere debēt scz q^u ipa fiat duob^{us} v^l plurib^{us} filiis pupillis: et in p^{ro}ate testator^{is} existētib^{us}. hoc mō Ja. et Da. filios suos i p^{ro}beres sibi heredes instituit: z eos iuicē substituit. sub his s^u b^{us} p^{ro}inētur due pupillares: z due vulgares. Et nō q^u aliq^{ui}s de institutis esset adult^{us} / vel emācipat^{us} / v^l nō fili^{us}: rōne iequitatis lex nō pateret eā esse breuiloquā: imo tūc eēt simpl^{er}. vulgaris. de hac substitutione dictū ē. s. in rubrica de breuiloq^{ue} substōne.

**De documētis quibus
daz aureis z notabilib^{us} /
circa mag^{is} assiduas substitutiones. Rubrica. li.**